

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Denisa Vékonyho a sudkýň JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Márie Vrtochovej v spore žalobcov 1/ AB 2 B.V., so sídlom Holandské kráľovstvo, Amsterdam, Strawinskylaan 933, reg. číslo 57279667 a 2/ Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Piešťany, Teplická 7434/147, IČO: 36 234 176, obaja zastúpení Advokátskou kanceláriou GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., so sídlom Trenčín, 1. mája 173/11, IČO: 47 234 679 proti žalovanému Ľubomírovi Stanovi, nar. [REDACTED], bytom Nové Mesto nad Váhom, [REDACTED], zastúpenému Združením na ochranu práv občana - AVES, so sídlom Bratislava, Jána Poničana 9, IČO: 50 252 151, o zaplatenie 1.114,62 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 8C/179/2015-154 zo dňa 20. júna 2018, takto

r o z h o d o l :

Odvolačí súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku I. m e n í tak, že žalobu žalobcu 1/ voči žalovanému o zaplatenie 514,17 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 514,17 eur od 13.10.2015 do zaplatenia z a m i e t a .

Žalovaný m á proti žalobcovi 1/ n á r o k na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

O d ô v o d n e n i e

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 1/ sumu 514,17 eur, úrok z omeškania vo výške 8,05% ročne zo sumy 514,17 Eur od 13.10.2015 do zaplatenia, a to v 30,- Eur mesačných splátkach splatných vždy 20-teho dňa v mesiaci pod stratou výhody splátok, počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku /výrok I. rozsudku/, vo zvyšnej časti žalobu voči žalovanému zamietol /výrok II. rozsudku/, žalobu žalobcu 2/ voči žalovanému zamietol /výrok III. rozsudku/, vo vzťahu žalobca 1/ a žalovaný rozhodol, že žiadny z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania /výrok IV. rozsudku/ a žalovanému priznal vo vzťahu k žalobcovi 2/ nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% /výrok V. rozsudku/. Na odôvodnenie tohto rozsudku uviedol, že právny predchodca žalobcu 1/, spoločnosť AB 1 B.V., sa podanou žalobou domáhal proti žalovanému zaplatenia 1.114,62 eur spolu s vyčísleným ročným úrokom z omeškania vo výške 21,88 eur, úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 1.114,62 eur od 13.10.2015 do zaplatenia, titulom nesplateného úveru. Uznesením súdu zo dňa 25.05.2017 bolo rozhodnuté, že v konaní sa pokračuje s právnym nástupcom pôvodného žalobcu, a to spoločnosťou AB 2 B.V. /terajší žalobca 1//z dôvodu, že pôvodný žalobca zanikol zlúčením s touto spoločnosťou. Uznesením súdu zo dňa 25.05.2017 súd pripustil, aby do konania na strane žalobcu ako ďalší subjekt vstúpila spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Piešťany, Teplická 7434/147, IČO: 36 234 176, ktorý v konaní vystupuje ako žalobca 2/.

2. Súd vo veci vykonal dokazovanie, z ktorého zistil, že žalobca 1/ a žalobca 2/ sú právnické osoby a žalovaný je fyzickou osobou, nepodnikateľom. Žalobca 2/ /spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s./ ako veriteľ, uzatvoril so žalovaným ako dlžníkom dňa 05.09.2012 úverovú zmluvu č. 4209020422, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru veriteľom dlžníkovi vo výške 1.150,- eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť v 84 mesačných splátkach po 27,21 eur v lehote splatnosti úveru s tým, že prvá splátka je splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru. V zmluve bola dohodnutá ročná úroková sadzba 18,53 % a RPMN od 23,50 % do 24,4 % a priemerná hodnota RPMN 27,07 % s tým, že presná hodnota RPMN závisí na dni poskytnutia úveru, klient súhlasí s tým, že presnú výšku RPMN mu veriteľ oznámi po poskytnutí úveru. V zmluve je ako celková čiastka splatná dlžníkom uvedená suma 2.242,80 eur. V zmluve sa ďalej uvádza poplatok za vedenie účtu suma 1,99 eur, s uvedením, že tento je zahrnutý v splátke. Ďalej sa v zmluve uvádza, že žalovaný ako klient podpisom zmluvy súhlasí s tým, aby bol poisťníkom poistený pre prípad smrti následkom úrazu, alebo

invalidity následkom úrazu. Úhrada za poistenie je vo výške 0,51 eur mesačne. Žalobca predložil spolu so zmluvou Úverové zmluvné podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., kde v Hlave 7. nazvanej ako ukončenie úverovej zmluvy o poskytnutí úveru je v § 3 je upravené predčasné splatenie úveru a to tak, že klient je povinný celý čerpaný úver splatiť na požiadanie spoločnosti v prípade, ak sa oneskoril s platením aspoň dvoch splátok alebo sa oneskoril splatením jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace. Z listiny označenej ako Výpis čerpania, splátok a úhrad bolo zistené, že dňa 13.09.2012 bola žalovanému poskytnutá čiastka úveru v sume 1.150,- eur. Dňa 29.06.2015 bolo zaznamenané zosplatenie. Podľa výpisu žalovaný uhradil veriteľovi celkom 635,83 eur, čo je zrejmé aj z konečnej rekapitulácie uvedenej vo výpise. Výzvou k splateniu celého úveru zo dňa 29.06.2015 veriteľ vyzval dlžníka k splateniu celého úveru čerpaného na základe zmluvy, a to vo výške 1.414,37 eur v lehote 15 dní od odoslania výzvy. Odoslanie písomnej výzvy žalobca preukázal poštovým podacím hárkom zo dňa 01.07.2015. Žalobca predložil oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 24.09.2015, v tomto sa uvádza, že právny predchodca žalobcu oznamuje žalovanému, že v súlade s § 526 Občianskeho zákonníka žalobca 2/ ako postupca postupuje pohľadávku vzniknutú z úverovej zmluvy č. 4209020422 zo dňa 05.09.2015, a to na základe zmluvy zo dňa 12.09.2012 na spoločnosť AB 1 B.V., registračné číslo 341 86 049. Žalobca 1/ následne v priebehu konania predložil "Postúpenie pohľadávky z úverovej zmluvy č. 4209020422" zo dňa 29.06.2015. Z tohto súdu zistil, že žalobca 2/ postúpil na spoločnosť AB 1 B.V. pohľadávku spolu s príslušenstvom, ktorá vznikla z úverovej zmluvy č. 4209020422 zo dňa 05.09.2012 vo výške 1.114,62 eur voči žalovanému ako dlžníkovi.

3. Uvedené skutočnosti súd posúdil podľa § 497 Obchodného zákonníka, § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1 až 3 a ods. 5 a 9, § 100 ods. 1, § 101, § 524 ods. 1 a 2, § 526 ods. 1 a 2, § 530 ods. 1 a 2, § 565 Občianskeho zákonníka účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy, § 9 ods. 1 a 2, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu podpisu zmluvy. Uviedol, že z vykonaných dôkazov vyplynulo, že medzi žalobcom 2/ ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola dňa 05.09.2012 uzatvorená úverová zmluva č. 4209020422, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru veriteľom dlžníkovi vo výške 1.150,- eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť v 84 mesačných splátkach po 27,21 eur v lehote splatnosti úveru s tým, že prvá splátka je splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru. Žalobca 1/ preukázal, že nárok voči žalovanému pôvodne patriaci žalobcovi 2/ /spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s./, bol na neho postúpený zmluvou zo dňa 29.06.2015. Žalobca 1/ v

priebehu konania predložil "Postúpenie pohľadávky z úverovej zmluvy č. 4209020422" zo dňa 29.06.2015, pričom táto zmluva bola v konaní oboznámená. Súd tak mal za preukázané, že žalobca 2/ postúpil na spoločnosť AB 1 B.V. pohľadávku spolu s príslušenstvom, ktorá vznikla z úverovej zmluvy č. 4209020422 zo dňa 05.09.2012 vo výške 1.114,62 eur voči žalovanému ako dlžníkovi. Aktívnu legitimáciu žalobcu 1/ mal tak súd za preukázanú. Na žalobcom 1/ predložené Oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 24.09.2015 (ktoré je zmätočné, s uvedením údajov nekorešpondujúcich so zmluvou/, tak súd neprihliadal. V priebehu konania žalovaný vzniesol námietku premlčania žalobného nároku. Nakoľko žalovaný v stanovených termínoch jednotlivé splátky neuhradil /a to konkrétne 8 splátok/, zo strany veriteľa (žalobcu 2// došlo k zosplateniu úveru s poukazom na výzvu na zaplatenie celého úveru zo dňa 29.06.2015 a poštový podací hárok zo dňa 01.07.2015. Súd je toho názoru, že boli splnené podmienky § 565 Občianskeho zákonníka a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka pre postúpenie uvedenej pohľadávky. Súd poukázal na Úverové zmluvné podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., kde v Hlave 7. nazvanej ako ukončenie úverovej zmluvy o poskytnutí úveru je v § 3 upravené predčasné splatenie úveru. Podmienky pre zosplatenie úveru zo strany veriteľa, teda žalobcu 2/, mal súd za splnené, keďže sa oneskoril s platením aspoň dvoch splátok. Hoci veriteľ vo výzve neuviedol konkrétny deň zosplatenia úveru, vychádzajúc z toho, že žalovaný mal zaplatiť jednorázovo sumu 1.114,62 eur najneskôr dňa 15.06.2015, súd má za to, že ak by vzal do úvahy deň zosplatenia ku dňu 15.06.2015, premlčacia lehota začala plynúť dňa 16.06.2015, žaloba /ktorá bola podaná dňa 16.10.2015/ bola podaná v rámci uplynutia 3-ročnej premlčacej lehoty. Námietka premlčania, vznesená žalovaným tak voči žalobcovi 1/ nie je dôvodná /§ 100 ods. 1, § 101 Občianskeho zákonníka/. Z charakteru tohto zmluvného vzťahu jednoznačne vyplýva, že predmetná úverová zmluva je zmluvou spotrebiteľskou /§ 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka/ a žalovaný má v tomto zmluvnom vzťahu postavenie spotrebiteľa v zmysle § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka. Z obsahu zmluvy je zrejmé, že sa jedná o formulárovú zmluvu pripravenú vopred žalobcom, ktorej obsah nemal žalovaný možnosť reálne ovplyvniť alebo pozmeniť. Následne súd skúmal či predmetná zmluva má náležitosti v súlade s § 9 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V predmetnej zmluve bola dohodnutá ročná úroková sadzba 18,53 % a RPMN od 23,50 % do 24,4 % a priemerná hodnota RPMN 27,07 % s uvedením, že presná hodnota RPMN závisí na dni poskytnutia úveru, klient súhlasí s tým, že presnú výšku RPMN mu veriteľ oznámi po poskytnutí úveru. Súd má za to, že takto uvedená RPMN nie je uvedením

ročnej percentuálnej miery nákladov podľa údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy. Je potrebné, aby RPMN bola uvedená iba jedným konkrétnym údajom, teda číslom. Nie je pritom podstatné, že v zmluve sa pri výške RPMN uvádza, že presná hodnota RPMN závisí na dni poskytnutia úveru a klient súhlasí s tým, že presnú výšku RPMN mu veriteľ oznámi po poskytnutí úveru. Podľa názoru súdu zákon jednoznačne hovorí, že RPMN má byť vypočítaná a uvedená na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Zmluva tak neobsahuje určitý údaj o RPMN v súlade so zákonom /podľa § 2 písm. i)/ zák. č. 129/2010 Z.z., keď údaj o RPMN musí byť vyjadrený ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru, zmluva teda neobsahuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch, preto sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov /§ 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z./.

Súd ďalej poukázal na to, že takto uvedená RPMN je aj nesprávna. Zo zmluvy nie je možné určiť, či mesačná splátka vo výške 27,21 eur obsahuje i poplatok za vedenie účtu vo výške 1,99 eur a poistenie vo výške 0,51 eur. V zmluve je uvedená ako celková čiastka splatná spotrebiteľom suma 2.242,80 eur. Takto uvedenú sumu však nie je možné určiť zo žiadnych údajov uvedených na zmluve. Pokiaľ sa vynásobí počet mesiacov splácania s výškou splátok /84x27,21 eur/ ide o sumu 2.285,64 eur, teda i o sumu vyššiu, ako je uvedená v zmluve. A ako je už uvedené, nie je zrejmé, aké položky splátka obsahuje, z čoho sa skladá. Takto je podľa názoru súdu celková čiastka splatná dlžníkom v súvislosti s poskytnutím úveru uvedená nesprávne, mätúco a zavádzajúco, nejde o presný údaj o nákladoch dlžníka, ktoré vynaloží na poskytnutý úver, čo je v neprospech žalovaného ak spotrebiteľa. Zmluva taktiež neobsahuje ďalšiu náležitosť a to dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru /§ 9 ods. 2 písm. f), a k) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy/. Absencia tohto údaju taktiež spôsobuje, že predmetný úver sa s poukazom na § 11 ods. 1 písm. a), b) zákona č. 129/2010 Z. z. považuje za bezúročný a bez poplatkov. Žalobca sa podanou žalobou domáhal aj zaplata upomienok, ktoré tvoria žalovanú sumu a podľa Výpisu čerpania, splátok a úhrad ich žalobca skutočne do dlžnej sumy započítaval. K vyššie uvedenému odôvodneniu, že úver je bez úrokov a poplatkov je potrebné ešte uviesť, že pokiaľ ide o poplatky za upomienky obsiahnuté v Hlave 18 § 1 Úverových zmluvných podmienok, platí vo vzťahu k charakteru takéhoto dojednania, že poplatky za upomienky neboli individuálne dojednané so žalovaným priamo v zmluve, boli zahrnuté len vo formulárovom texte úverových podmienok, ktorý žalovaný nemohol nijakým spôsobom ovplyvniť. Takéto dojednania spôsobujú značnú nerovnováhu v zmluvnom vzťahu v neprospech spotrebiteľa, preto je ich potrebné vzhľadom na ich charakter, považovať za neprijateľné zmluvné

podmienky a z tohto titulu žalobca nemá na ich plnenie nárok. Súd zároveň poukazuje aj na to, že žalobca o doručení, prípadne o zaslaní upomienok nepredložil žiaden dôkaz a žiadnym spôsobom nepreukázal, že mu skutočne vznikli náklady za vyhotovenie upomienok. Na základe uvedeného súd nepriznal žalobcovi ani tieto poplatky. Poskytnutý spotrebiteľský úver je preto podľa súdu bezúročný a bez poplatkov a keďže právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému úver vo výške 1.150,- eur a žalovaný uhradil celkovú čiastku 635,83 eur, súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 514,17 eur, ktorá predstavuje rozdiel medzi sumou skutočne poskytnutou právnym predchodcom žalobcu a sumou uhradenou žalovaným. Nakoľko žalovaný nesplnil svoj záväzok a dostal sa s plnením svojich finančných záväzkov voči žalobcovi do omeškania, súd žalobcovi 1/ priznal aj úroky z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia č. 87/1995 Zb. v znení účinnom do 31.01.2013. Pokiaľ ide o príslušenstvo žalovanej sumy, žalobca si uplatnil vyčíslený úrok z omeškania vo výške 21,88 eur a úrok z omeškania vo výške 8,05 % Eur ročne zo sumy 1.114,62 eur od 13.10.2015 do zaplatenia. Súd žalobcovi ním vyčíslený kapitalizovaný úrok z omeškania nepriznal, nakoľko žalobca jeho výšku nešpecifikoval a nepreukázal. Pokiaľ ide o požadované úroky z omeškania vo výške 8,05 % Eur ročne od 13.10.2015 do zaplatenia, súd vyhovel žalobe v časti, a to čo do výšky úroku z omeškania a jeho počiatku, t. j. priznal žalobcovi úroky z omeškania vo výške 8,05 % ročne, avšak nie zo žalovanej sumy, ale z priznanej sumy 514,17 eur, a to od 13.10.2015 do zaplatenia. Dňom 13.10.2015 už bol žalovaný v omeškaní so zaplatením uvedenej sumy, s poukazom na výzvu na zaplatenie zo dňa 29.06.2015. Vychádzajúc z týchto skutočností súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 1/ sumu 514,17 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,05% ročne zo sumy 514,17 eur od 13.10.2015 do zaplatenia. Vo zvyšnej časti súd žalobu žalobcu 1/ ako nedôvodnú zamietol. Podľa § 232 ods. 4 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok /Ďalej len CSP/ súd umožnil žalovanému zaplatiť žalobcovi 1/ priznanú sumu v pravidelných mesačných splátkach po 30,- eur. Pokiaľ ide o nárok žalobcu 2/ voči žalovanému, uplatnený nárok nie je dôvodný. Žalobca 1/ preukázal aktívnu legitímáciu na podanie žaloby voči žalovanému s poukazom na § 524 a § 526 Občianskeho zákonníka. Žalobca 2/ v konaní nepreukázal splnenie podmienok uvedených v § 530 Občianskeho zákonníka, resp. iné dôvody, pre ktoré by mohol pohľadávku vymáhať vo svojom mene. Za splnenia podmienok uvedených § 530 Občianskeho zákonníka by žalobca 2/ mohol vymáhať predmetnú pohľadávku v jeho mene, avšak na účet žalobcu 1/. Súd je toho názoru, že žalobca 2/ tak nepreukázal aktívnu legitímáciu na podanie predmetnej žaloby. Z toho dôvodu sa súd nezaoberal v odôvodnení rozsudku námietkou premlčania, vznesenou zo strany žalovaného. Z týchto dôvodov súd

žalobu žalobcu 2/ zamietol. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP. Vzhľadom na to, že vo vzťahu žalobca 1/ a žalovaný bol pomer úspechu a neúspechu strán sporu nepatrný, súd rozhodol že žiadny z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Vo vzťahu žalobca 2/ a žalovaný súd o nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že žalovanému sa priznáva vo vzťahu k žalobcovi 2/ nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, vzhľadom na to, že žalovaný bol vo vzťahu k žalobcovi 2/ plne úspešný.

4. Proti tomuto rozsudku do výroku I., ktorým bol zaviazaný na peňažné plnenie žalovanému 1/, podal včas odvolanie žalovaný. Uviedol, že v konaní vzniesol námietku nedostatku aktívnej legitímácie na strane žalobcu 1/. Namietal neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky medzi žalobcom 2/ a pôvodným žalobcom 1/, a to z dôvodu, že úverová zmluva bola medzi žalovaným a žalobcom 2/ /Home Credit Slovakia/ uzavretá dňa 05.09.2012, pričom žalobca 2/ postúpil pohľadávku na pôvodného žalobcu 1/ zmluvou o postúpení pohľadávky už dňa 12.09.2012, t.j. po 7 dňoch od podpisu zmluvy, pričom na postúpenie pohľadávky nebol žiaden dôvod, keďže splatnosť prvej mesačnej splátky bola až dňa 31.10.2012. Žalovaný taktiež namietal, že v Oznámení o postúpení pohľadávky bolo uvedené registračné číslo spoločnosti AB 1 B. V. /ako postupníka/ 341 86 049, ale v návrhu na začatie konania je uvedené registračné číslo spoločnosti 560 07 043. Súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí vyslovil, že žalobca 1/ preukázal, že nárok voči žalovanému pôvodne patriaci žalobcovi 2/ /spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s./, bol na neho postúpený zmluvou zo dňa 29.06.2015, a to listinou „Postúpenie pohľadávky z úverovej zmluvy č. 4209020422“ zo dňa 29.06.2015. Na žalobcom 1/ predložené Oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 24.09.2015 /ktoré je zmätočné, s uvedením údajov nekorešpondujúcich so zmluvou/, potom súd neprihliadal. Podľa žalovaného aj keď súd prvej inštancie neprihliadal na žalobcom 1/ predložené Oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 24.09.2015, žalobcom predložené dôkazy vyvolávajú pochybnosti o ich pravosti a dôveryhodnosti. Žalobca 1/ v žalobnom návrhu tvrdil, že pohľadávky vzniknuté z úverovej zmluvy č. 4209020422 zo dňa 05.09.2012, boli na základe zmluvy zo dňa 29.06.2015 postúpené na obchodnú spoločnosť AB 1 B. V., registračné číslo 560 07 043. Na podporu svojich tvrdení predložil súdu dôkazy: Oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 24.09.2015 adresované žalovanému, v ktorom žalovanému malo byť oznámené, že pohľadávka bola postúpená obchodnej spoločnosti AB 1 B. V. s registračným číslom 341 86 049 na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 12.09.2012, čo nie je v súlade s tvrdeniami uvádzanými v žalobe. Doručenie oznámenia o postúpení pohľadávky žalovanému preukázané nebolo, z čoho vyplýva, že žalovaný sa

nemohol dozvedieť o novom veriteľovi, ktorému by mal úver ďalej splácať, resp. uhradiť celý zostatok úveru. V prípade ak by aj bolo žalovanému oznámenie o postúpení pohľadávky doručené, bolo by pre žalovaného zmätočné. Ďalší predložený dôkaz - výzva k splateniu celého úveru zo dňa 29.06.2015, t.j. z toho istého dňa, ako bola postúpená pohľadávka, podľa tvrdení žalobcu vyplýva, že žalovaný mal uhradiť celý zostatok úveru v lehote 15 dní od doručenia výzvy, avšak doručenie výzvy len predloženým podacím hárkom nepreukazuje, že by žalovaný predmetnú výzvu obdržal, žalovanému totiž ani žiadna výzva doručená nebola /rovnako ako oznámenie o postúpení pohľadávky/. Z predmetnej výzvy dokonca nie je možné ani určiť, kedy malo v skutočnosti dôjsť k tzv. zosplatneniu úveru. Súd prvej inštancie potom v rozsudku neodôvodnil, podľa čoho dospel k záveru, že žalovaný mal zaplatiť dlh najneskôr dňa 15.06.2015, keď žalobca vo výzve neuviedol konkrétny deň zosplatnenia úveru. Žalovaný zdôraznil, že v danom prípade postúpenie pohľadávky postupca dlžníkovi neoznámil /preukázané nebolo/, preto je oprávnený dožadovať sa preukázania zmluvy o postúpení pohľadávky, ktorá mu preukázaná nebola. Ďalej poukázal na to, že v konaní namietal, že v danom prípade nebola splnená ani jedna zákonná podmienka, žalovaný nebol upozornený výzvou na úhradu omeškaných splátok a nebol výzvou upozornený na uplatnenie práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka. Taktiež zaplatenie celej pohľadávky naraz pre nesplnenie niektorej splátky dohodnuté nebolo. Zo strany veriteľa /žalobcu 2// došlo k zosplatneniu úveru s poukazom na výzvu na zaplatenie celého úveru zo dňa 29.06.2015 a poštový podací hárok zo dňa 01.07.2015, hoci veriteľ vo výzve neuviedol konkrétny deň zosplatnenia úveru, vychádzajúc z toho, že žalovaný mal zaplatiť jednorázovo sumu 1.114,62 eur najneskôr dňa 15.06.2015, súd tak vzal do úvahy deň zosplatnenia ku dňu 15.06.2015. Podmienky pre zosplatnenie úveru zo strany veriteľa, teda žalobcu 2/, má súd za splnené, keďže sa oneskoril s platením aspoň dvoch splátok. Záver súdu prvej inštancie považuje žalovaný za zmätočné. Žalobca 2/ využil svoje právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka a požadoval zaplatenie celého dlhu voči žalovanému, pričom neuviedol konkrétny deň zosplatnenia úveru a navyše doručenie výzvy nie je jednoznačne preukázané. V prípade zosplatnenia nedošlo k splneniu podmienok podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ktorý je obligatónym predpokladom zosplatnenia úveru podľa § 565 Občianskeho zákonníka, nakoľko ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy v splátkach. Žalovaný nebol v súlade s citovaným paragrafom upozornený v lehote 15 dní pred zosplatnením na uvedenú skutočnosť, t. j. na zosplatnenie úveru podľa § 565 Občianskeho zákonníka. Žalobcom predložená výzva zo dňa 29.06.2015 je len výzvou na splatenie všetkých splátok jednorázovo, v žiadnom prípade sa však nejedná o upozornenie v lehote 15 dní pred samotným zosplatnením na zosplatnenie úveru. Z

uvedeného dôvodu takéto zosplatnenie odporuje zákonu a jedná sa o neplatný právny úkon podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Pokiaľ žalobca nedodržel postup v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak teda včas neupozornil spotrebiteľa na možnosť zosplatnenia pohľadávky, bez takéhoto včasného upozornenia je uplatnenie práva na zaplatenie celej pohľadávky neúčinné. Žalobca 2/ tak mohol postúpiť len splatné splátky. Žalovaný ďalej uviedol, že pred podpísaním zmluvy sa neoboznámil so žiadnymi Úverovými zmluvnými podmienkami spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. a ani ich neprevzal. Prehlásenie dlžníka, že pred podpísaním zmluvy sa oboznámil s Úverovými zmluvnými podmienkami spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, prevzal ich, súhlasí s nimi, nemá k nim výhrady a zaväzuje sa ich dodržiavať, je predformulovaná zmluvná podmienka. Takýmto aktom, ktorými by boli dojednané podstatné náležitosti zmluvy v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch, nie sú Úverové zmluvné podmienky a ani iné obchodné podmienky, ktoré nie sú podpísané. Nakoniec žalovaný uviedol, že žalobca 2/ sa mohol domáhať len zaplatenia jednotlivých dlžných splátok, pokiaľ sa stali splatnými, resp. mohol postúpiť na žalobcu 1/ len jednotlivé splátky, ktoré sa stali v čase postúpenia splatnými, a teda aj žalobca 1/ by sa mohol /v prípade platného zosplatnenia úveru a v prípade preukázaného oznámenia o postúpení pohľadávky/ domáhať žalobou len zaplatenia jednotlivých dlžných splatných splátok. Predmetná žaloba je však založená na iných skutkových tvrdeniach, teda je o inom skutku. Zmena žaloby v spotrebiteľských sporoch, kde žalovaným je spotrebiteľ nie je prípustná /§ 294 CSP/. Pokiaľ žalobca 2/ nedodržel postup v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak teda včas neupozornil spotrebiteľa na možnosť zosplatnenia pohľadávky, bez takéhoto včasného upozornenia je uplatnenie práva na zaplatenie celej pohľadávky neúčinné a postúpenie /neplatne/ zosplatnenej pohľadávky je neplatné. Žalobca 1/ si tak nárok na súde uplatnil predčasne a navyše podľa názoru žalovaného nebol aktívne legitimovaný v konaní, preto súd prvej inštancie jeho žalobe nemal vyhovieť. Žalovaný má za to, že žalobca 1/ nemá aktívnu legitimáciu v konaní. Navrhol preto, aby odvolací súd v napadnutej časti rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu žalobcu 1/ voči nemu zamietne.

5. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca 1/. Uviedol, že v spore na podporu svojich tvrdení preukazujúcich svoju aktívnu vecnú legitimáciu na podanie žaloby predložil Oznámenie o postúpení pohľadávky, ako aj listinu o postúpení pohľadávky z úverovej zmluvy č. 4209020422. Do konania následne na stranu žalobcu vstúpil aj pôvodný veriteľ pohľadávky – postupca, spoločnosť Home Credit Slovakia, a. s., čím sa jednoznačne preukázalo

postúpenie pohľadávky a vyvrátili pochybnosti o pravosti a dôveryhodnosti postúpenia pohľadávky. V súvislosti s namietaním chýb v samotnom oznámení o postúpení sa vyjadril aj prvostupňový súd, ktorý na základe ďalších predložených dôkazov mal za to, že k postúpeniu skutočne došlo. Žalobca si uvedomuje predmetné chyby v oznámení o postúpení pohľadávky, avšak naozaj sa jedná iba o chyby v písaní, ktoré nie sú podľa žalobcovho vedomia úmyselné. Aj napriek uvedenej chybe je žalobca toho názoru, že predmetná pohľadávka bola postúpená na Holandskú spoločnosť AB 1 B.V. platne, nakoľko z hmotnoprávneho úkonu je viac ako zrejmé, že k postúpeniu reálne platne došlo. Podľa názoru žalobcu chyby v písaní, či v počítaní samy o sebe nespôsobujú neplatnosť zmluvy o postúpení. Žalobca uniesol bremeno tvrdenia ohľadne svojej aktívnej vecnej legitímácie, keď v žalobnom návrhu tvrdil, že došlo k hmotnoprávnemu úkonu „Oznámeniu o postúpení pohľadávky postupcom“ a bremeno dôkazu uniesol priložením listinného dôkazu – „Poštový podací hárok“, ktorý osvedčuje právnu skutočnosť, že „Oznámenie o postúpení pohľadávky“ bolo zaslané na adresu žalovaného. Žalobca si svoju informačnú povinnosť voči žalovanému riadne splnil. Predmetné podanie sa mu nevrátilo ako nedoručené. O pravdivosti tvrdení žalobcu súvisiacich s vedomosťou žalovaného o postúpení pohľadávky svedčí aj skutočnosť, že oznámenie o postúpení pohľadávky bolo žalovanému doručené na jeho stále aktuálnu adresu. Zároveň žalobca uvádza, že dátum na oznámení o postúpení pohľadávky predchádza dňu podania uvedenému na podacom hárku, takže je evidentné, že žalovanému bolo zaslané predmetné oznámenie. Na samotnom podacom hárku sa neuvádza názov podania, ktoré býva adresátovi zasielané. Súčasťou žalobného návrhu je aj listinný dôkaz - „Plnomocenstvo udelené Spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. /ďalej ako aj „Postupca“ alebo „Splnomocniteľ“/ pre Advokátsku kanceláriu GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o.“, ktorá v mene právneho predchodcu veriteľa t.j. v mene postupcu oznámila v súlade s § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka postúpenie pohľadávky dlžníkovi. Pokiaľ ide o samotnú povinnosť postupcu oznámiť postúpenie pohľadávky dlžníkovi bezodkladne, je zrejmé, že táto povinnosť postupcu je dôležitá iba vo vzťahu k tej skutočnosti, komu /t.j. postupcovi alebo postupníkovi/ bude dlžník plniť svoj záväzok z úverovej zmluvy. Inými slovami, právnym následkom oznámenia postupcu o postúpení pohľadávky je povinnosť dlžníka plniť postupníkovi, v opačnom prípade, t.j. ak postupca neoznámí postúpenie pohľadávky dlžníkovi, právnym následkom je skutočnosť, že dlžník je naďalej povinný plniť postupcovi. Tvrdenie žalovaného, že nemal vedomosť komu ma predmetný dlh platiť je vzhľadom k uvedenému irelevantné. Žalobca zároveň zdôrazňuje, že postúpením pohľadávky nedošlo v žiadnom ohľade k zhoršeniu postavenia žalovaného ako spotrebiteľa, nakoľko nedošlo ani k zmene

podmienok dohodnutých v úverovej zmluve ani k zmene platobných údajov. Pohľadávka síce bola postúpená na postupníka, avšak táto aj naďalej zostala v správe pôvodného veriteľa /postupcu/. O tejto skutočnosti svedčí i ten fakt, že platobné údaje, t.j. číslo účtu a variabilný symbol, ostali naďalej rovnaké. V súvislosti s namietanou otázkou zosplatnenia žalobca poukazuje na to, že bolo riadne dodržané a striktné postupované v zmysle ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Pôvodný veriteľ pristúpil k zosplatneniu v dôsledku porušenia platobnej disciplíny a nesplácania úveru podľa vopred dohodnutých podmienok medzi žalobcom a žalovaným. Zosplatnenie vykonal v súlade s úverovými zmluvnými podmienkami Hl. 7 § 3, ktorá pojednáva o tom, že ak sa žalovaný oneskoril s platením aspoň dvoch splátok alebo sa oneskoril s platením jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace je žalovaný povinný na požiadanie spoločnosti splatiť celý čerpaný úver, o čom bol žalovaný upovedomený na základe podpísania úverovej zmluvy spolu s úverovými zmluvnými podmienkami. Z výpisu čerpania, splátok a úhrad /priložené k žalobe/ je evidentné, že žalovaný sa skutočne dostal do omeškania a to neuhrádzaním mesačných splátok. Posledná uhradená splátka zo strany žalobcu bola dňa 20.10.2014. K zosplatneniu došlo až v júni nasledujúceho roku v zmysle doložených príloh. Teda s poukazom na jednotlivé úhrady a ich výšku, lehota v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka /„najskôr po troch mesiacoch“/ bola jednoznačne dodržaná. Žalovaný bol niekoľkokrát upozorňovaný na vzniknutý dlh aj na porušenie platobnej disciplíny, či už písomnou formou, alebo zasielaním textových správ na mobilný telefón. Podaniu žaloby predchádzalo viacero informovaní a výziev žalovaného k úhrade dlhu. Na preukázanie dodržania ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, žalobca 1/ súdu predkladá Upozornenie žalovaného pred zahájením vymáhania celého úveru zo dňa 08.06.2015. Žalobca 1/ na základe uvedeného navrhol, aby rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti potvrdil ako vecne správny.

6. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP v rozsahu a z dôvodov odvolania žalovaného, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej časti vo výroku I. podľa § 388 CSP zmeniť tak, že žaloba žalobcu 1/ voči žalovanému o zaplatenie 514,17 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 514,17 eur od 13.10.2015 do zaplatenia sa zamietne.

7. Odvolaním žalovaného bol napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie len vo výroku I., ktorým súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť peňažného plnenia voči žalobcovi 1/. Odvolací súd preto preskúmaval rozsudok súdu prvej inštancie len v tejto časti a v ostatných výrokoch vo veci samej, t.j. vo výroku II., ktorým bola žaloba žalobcu 1/ voči žalovanému vo zvyšnej časti zamietnutá ako aj vo výroku III., ktorým bola žaloba žalobcu 2/ voči žalovanému zamietnutá, je rozsudok súdu prvej inštancie právoplatný a týmto rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknutý /367 ods. 2 CSP/.

8. V predmetnom spore si žalobca 1/ uplatnil voči žalovanému právo na zaplatenie zosplatneného spotrebiteľského úveru, ktorý žalovanému 1/ poskytol jeho právny predchodca – žalobca 2/. Súd prvej inštancie výrokom I. napadnutého rozsudku uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 514,17 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 514,17 eur od 13.10.2015 do zaplatenia, keď dospel k záveru, že spotrebiteľský úver poskytnutý žalovanému je bezúročný a bezpoplatkový a žalovaný je povinný splatiť, po mimoriadnom zosplatnení úveru, sumu zodpovedajúcu rozdielu medzi istinou čerpaného spotrebiteľského úveru a zaplatenými splátkami. Túto povinnosť má podľa súdu prvej inštancie voči žalobcovi 1/, keď v spore bolo preukázané postúpenie pohľadávky na zaplatenie úveru z pôvodného veriteľa – žalobcu 2/ na žalobcu 1/ zmluvou o postúpení pohľadávky.

9. Odvolací súd po preskúmaní veci z dôvodov odvolania žalovaného dospel k záveru, že závery súdu prvej inštancie o aktívnej vecnej legitímácii žalobcu 1/ v tomto spore sú nesprávne, žalobca 1/ nie je aktívne vecne legitímovaný požadovať po žalovanom zaplatenie spotrebiteľského úveru a jeho žaloba musí byť preto zamietnutá a to aj v rozsahu, v ktorej jej súd prvej inštancie vyhovel.

10. Aktívnu legitímáciu sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu žalobcu ním uplatnené právo resp. mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej existenciou tvrdeného práva na strane žalobcu alebo pasívnej existenciou tvrdenej povinnosti na strane žalovaného je imanentnou súčasťou súdneho konania /vid'. rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/205/2009/.

11. V spore bolo preukázané, že so žalovaným ako dlžníkom uzatvoril zmluvu o spotrebiteľskom úvere žalobca 2/ ako veriteľ. Žalobca 1/ sa v spore domáhal zaplatenie

tohto úveru s odôvodnením, že pohľadávka na zaplatenie úveru voči žalovanému bola zmluvou postúpená pôvodným veriteľom-žalobcom 2/ na jeho právneho predchodcu, čo pôvodný veriteľ žalovanému písomne oznámil.

12. Odvolací súd nerozporuje, že podľa § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení. Tak to stanovuje § 526 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi a dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi /ods. 1/, a ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení /ods. 2/. V zmysle uvedeného, ak príde k postúpeniu pohľadávky, dlžník je povinný plniť novému veriteľovi, postupníkovi v prípade, že mu postúpenie pohľadávky oznámil pôvodný veriteľ, postupca alebo že mu postúpenie pohľadávky preukázal nový veriteľ, postupník zmluvou o postúpení pohľadávky.

13. V tomto prípade však nebolo preukázané relevantné oznámenie veriteľa o postúpení pohľadávky /z dôvodu obsahových chýb žalobcom 1/ v spore predloženého oznámenia, ktoré nemožno považovať z dôvodu právnej istoty v postavení dlžníka len za chyby v písaní – pozri v ďalšom rozhodnutí súdu prvej inštancie/ a preto muselo byť postúpenie pohľadávky žalovanému ako dlžníkovi preukázané zmluvou o postúpení pohľadávky a preto súd prvej inštancie existenciu takejto zmluvy správne skúmal.

14. V tejto otázke súd prvej inštancie prijal záver, že žalobca 1/ v priebehu konania predložil listinu "Postúpenie pohľadávky z úverovej zmluvy č. 4209020422" zo dňa 29.06.2015, z ktorej súd zistil, že žalobca 2/ /pôvodný veriteľ žalovaného/ postúpil na spoločnosť AB 1 B.V. /právny predchodca žalobcu 1// pohľadávku spolu s príslušenstvom, ktorá vznikla z úverovej zmluvy č. 4209020422 zo dňa 05.09.2012 vo výške 1.114,62 eur voči žalovanému ako dlžníkovi. Odvolací súd s uvedeným záverom nemôže súhlasiť. Listina Postúpenie pohľadávky z úverovej zmluvy č. 4209020422 je podľa svojho obsahu len potvrdením pôvodného veriteľa- žalobcu 2/ a právneho predchodcu žalobcu 1/ o tom, že sa dohodli na postúpení pohľadávky voči žalovanému, ktorá vznikla z úverovej zmluvy č. 4209020422 zo dňa 05.09.2012 a pohľadávka bola postúpená zmluvou s názvom „Loan Receivable Transfer Agreement“ v znení neskorších zmien a dodatkov. Z obsahu listiny je zrejmé, že sa nejedná o samotnú zmluvu o postúpení pohľadávky, ale len o potvrdenie o nej.

Takáto listina na preukázanie postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepostačuje, postúpenie sa musí preukázať samotnou zmluvou o postúpení pohľadávky. Tá v spore zo strany žalobcu 1/ ako postupníka predložená nebola, čo nutne vedie k záveru, že žalobca 1/ v spore nepreukázal postúpenie vymáhanej pohľadávky voči dlžníkovi-žalovanému na svoju osobu. Nepreukázal tak svoju aktívnu vecnú legitimáciu v tomto spore a jeho žaloba voči žalovanému tak mala byť bez ďalšieho zamietnutá.

15. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku I. podľa § 388 CSP zmenil tak, že žalobu žalobcu 1/ voči žalovanému o zaplatenie 514,17 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 514,17 eur od 13.10.2015 do zaplatenia zamietol.

16. O nároku na náhradu trov konania bolo rozhodnuté podľa § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. Keďže odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie musel podľa § 396 ods. 2 rozhodnúť o trovách konania /prvostupňového i odvolacieho/ vo vzťahu medzi žalobcom 1/ a žalovaným. Rozsudkom súdu prvej inštancie v spojení s týmto rozsudkom odvolacieho súdu bola žaloba žalobcu 1/ voči žalovanému v celom rozsahu zamietnutá a žalovaný bol tak v spore plne úspešný. Preto mu odvolací súd priznal voči žalobcovi 1/ nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

17. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa /§ 419 CSP/ v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy /§ 427 ods. 1 CSP/.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom /§ 429 ods. 1 CSP/.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne /dovolacie dôvody/ a čoho sa dovolateľ domáha /dovolací návrh/ /§ 428 CSP/.

V Trenčíne dňa 19. februára 2020

JUDr. Denis Vékony
predseda senátu

JUDr. Erika Zajacová
sudkyňa

JUDr. Mária Vrtochová
sudkyňa

Za správnosť vyhotovenia:
Eva Oravcová